

יוסף יהאי

בן מנחם וברכה. נולד ב-15.5.1914 במושבת-הכתר הבריטית עדן. קיבל חינוך יהודי במוסדות הקהילה והשתלם בהשכלה כללית בקולג' ממשלת. היו לו סיכומיים ואפשריות להסתדר במסחר או בפקידות בתנאים טובים בעיר-תולדתו, אך נפשו נשאטו למצוון. עלה ארץ עם חלק מהמשפחה בשנת 1930, סיים אח תוק לימודיו בבית-ספר תיכון ונבחר באצלה בירושלים. המשפחה אמרה לשלו להשתלמות בארץ-הברית, אך הוא לא רצה לצאת את הארץ. השתפק במנת ההשכלה שניתנה בשיעורי-המשפט הממלכתיים בירושלים, דבק בה, ונתΚבל לעבודת פקידות במשרד ההוצאה לפועל של בית-המשפט בירושלים. נשא אשה, ואת בנו ובתו שנולדו לו אמר לחנוך לאזרחים בירושלים, נאמנים למולדת העברית. התנהג בענוה עם הבריות והיה נכון תמיד לעזר לזולת. תודות לשיקדתו וכשרונו הועלה בזרגה והועבר לעבוד כמנהלה-השכונות של שירות השידור ("קול ירושלים").

בchorף תש"ה קשחת עליו היישבה במשרד בשעה שחבריו ושבניו עמדו במלחמה-ההגנה על עיר-הקודש ועל תקומת המרינה העברית. מנתרופף השלטון המנדורי החל להשתתק בפעולות המלחמה. ב-21.5.1948 נפצע בהגנת שכונת בית-ישראל מפני התוקפים מצד שייר-גראח וממת מפצעיו, הובא לקבורה בשיר-בادر א'. ב-10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים. הניה אשה, בתיה, בן ובת.